Daman, Tercová a Pouta v KC Novodvorská

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Pondělí, 17 Červenec 2006 03:00

Kulturní centrum Novodvorská hostilo 20.6.2006 několik mladých interpretů naší folkové scény. **Duo Daman**, (Dan Švec a Markéta Berousková) existuje sotva pár týdnů a již se "žene" na pódia. To o **Terezce Terčové**, hlavní hostitelce večera, již mohu mluvit jako o ostřílené písničkářce a o pardubických **Poutech** jakbysmet.

Prvá půle koncertu v tomto zajímavém mírně futuristickém prostoru patřila Terezce Terčové. Část svého bloku přenechala nově vzniklému duu **Daman**. Ukazuje se, že sólová písničkářská dráha Danovi Švecovi nesvědčila. Na letošním Huntíku potkal mladou violistku Markétu a hned se vrhli na podia. Uznávám, že být vystaven novinářské kritice po takto krátké době od vzniku hudebního tělesa může být skličující, ale když nechybí odvaha k hraní, nesmí chybět ani odvaha vyslechnout první soudy. Technicky to málo, co zahráli, znělo dobře, ale tímto vystoupením by mne na své další určitě nenalákali. Chyběla tomu nápaditost a energie. Zejména Markéta hrála pořád jen nic neříkající vyhrávky, které vzájemně splývaly a žádná nevynikala (to je ten problém chybějícího nápadu). Na straně druhé pozitivně hodnotím kvalitní texty a melodie. I zpěv mne překvapil spíše v kladných rovinách. Oba mají hlasy posazené v hlubších polohách a krásně jim ve vícehlasech rezonují. Takže za půl roku možná při troše píle duo Daman i mne překvapí. Uvidíme! Uslyšíme!

Tereza Terčová na iĺustr. snímku

foto: Tomáš Pohl ©

Jestliže jsem před rokem a půl o **Terezce Terčové** psal, že jí to hezky zpívá, ale jejím textům nerozumím (ne myšlenkou, ale nestíhám odchytávat slova), pak dnes dodávám, že jsem o několik jejích koncertů zkušenější a tím už jsem i více v obraze, co se textů týče. Terka bude během léta natáčet svou první velkou desku. Už slyším slova jako "konečně", "jupí", či "hurá". Poprvé se zvěsti o první desce této písničkářky začaly objevovat během loňského léta v rámci jejích úspěchů na Zahradě. Snad se tedy dočkáme na konci tohoto roku.

Za deskou by měl stát Dalibor Cidlinský ml., který už produkoval nedávno vydaný sampler soutěžících semifinalistů druhé řady soutěže Česko hledá Superstar a Terka má na této nahrávce hned dvě velmi vydařené písně, které v aranžích proplétají prvky středního proudu a americké moderní country (trochu styl Sh. Twain). Na svém vystoupení v Novodvorské předvedla kvalitní výstup, ale je fakt, že jsme se po koncertě shodli na tom, že kapelní zvuk by jejím písním neškodil. Zejména tam, kde si Terka užívá dlouhé vokální plochy, jsem měl pocit, že něco malinkého chybí. Také mi přišlo, že do playlistu zařadila spíše baladické pomalé písně, což utvořilo klidnou atmosféru. Nevadilo mi to, ale je fakt, že celé její vystoupení pak vyznělo trochu ploše. Asi nejsilněji na mne zapůsobila píseň *V peřinách*. Nevím, zda-li se to zdálo jen mě, ale zazpívala ji s mnohem větším prožitkem a energií, než se jí to povedlo v ostatních jejích písních znějících toho večera. Cítil jsem, jak v už i tak silně energickém recitálu, Terezka ještě přidala další kus svého srdce a tím chytla za mé. Nakonec to vyznělo více než příjemně.

Po krátké pauze a dalším futuristicky znějícím gongu přišla zahrát kapela **Pouta**. Jejich koncert byl ve znamení "horkého dne" a "pane zvukaři, přidejte mi do odposlechů..." O tato dvě témata se Ajka Troníčková, co by moderátor večera, opřela. Pouta jsem rok neslyšel, a tak byl pro mne nový nejen repertoár, ale i hlas Šárky Fuchsové - v nových písních - a lehce nostalgický ve starých z éry Poupat. Zejména píseň Tak nás bylo dvacet, jejíž pointa mi celé roky utíkala až do okamžiku, kdy Ajka prozradila, že se jedná o hudební ztvárnění pocitu poslední cigarety v krabičce, mne přejela po zádech v podobě příjemného mrazení. Dobrá polovina jejich playlistu mne však zanechala chladným. Po oddělení od původních Poupat se (dnes již) její dvě třetiny vydaly cestou folku šmrncnutého country (to dělá to dobro). Ubylo sólové kytary a fléten a jejich písně začaly být postaveny na vícehlasu, nutno podotknout, že v excelentním provedení, a propracované rytmice plné protirytmů. Textařsky nezvadly, ale nějak mne z nové autorské tvorby Pout berou jen písně zveřejněné na loňském demu. Možná je to i tím, že je již důvěrně znám, ale také mi přijdou mnohem melodicky výraznější. Předpokládám, že se s jejich novou tvorbou opět seznámím blíže, neboť mi prozradili, že i oni před Vánoci hodlají připravit naše peněženky o pár korunek za nové, taktéž již oficiální, CD. Kapelu bude představovat v její současné tváři a nečekejte na ní žádné poupatí písně (snad krom jedné z nich, jak se nechal slyšet jejich kytarista Robert Křepinský).

Závěrem tedy zbývá jen popřát duu Daman, aby hledali tvůrčí inspiraci, aby našli "svůj zvuk", jak se říká, a Terezce s Pouty, aby se jim podařilo zachytit své písně ke své a později pak i k naší spokojenosti.